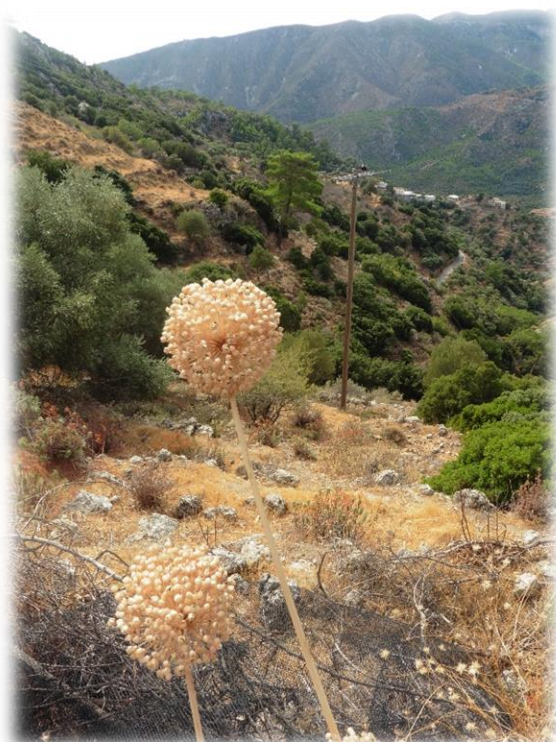
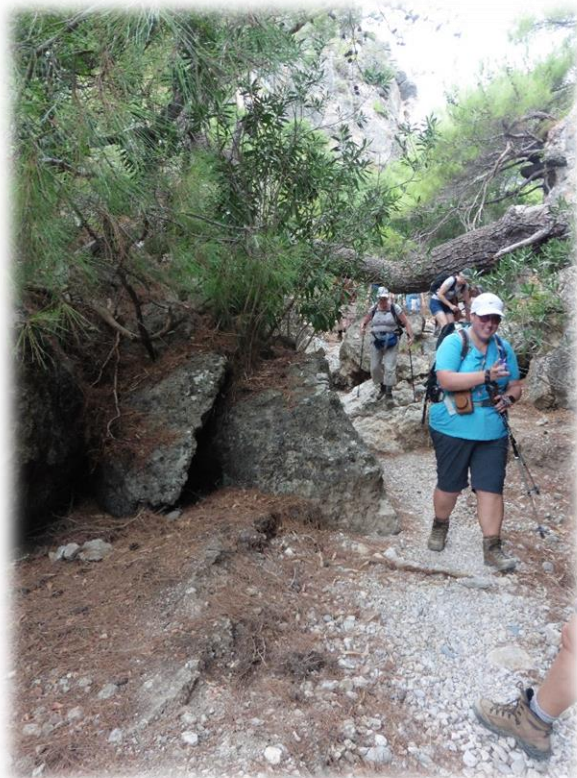

Ik ben dan deze dame thuis gaan opzoeken. Ze spreekt enkel Grieks maar met het vertaalprogramma van Google heb ik een gesprek aangeknoopt met haar en gaf haar een kunstwerkje dat ikzelf had gemaakt.

Na enige tijd schudde ze mij de hand, ging naar haar zak en gaf mij de sleutel. Telkens ik Ririka nu ontmoet in het dorp steekt ze al van ver haar hand omhoog en tovert ze een mooie glimlach op haar gezicht.

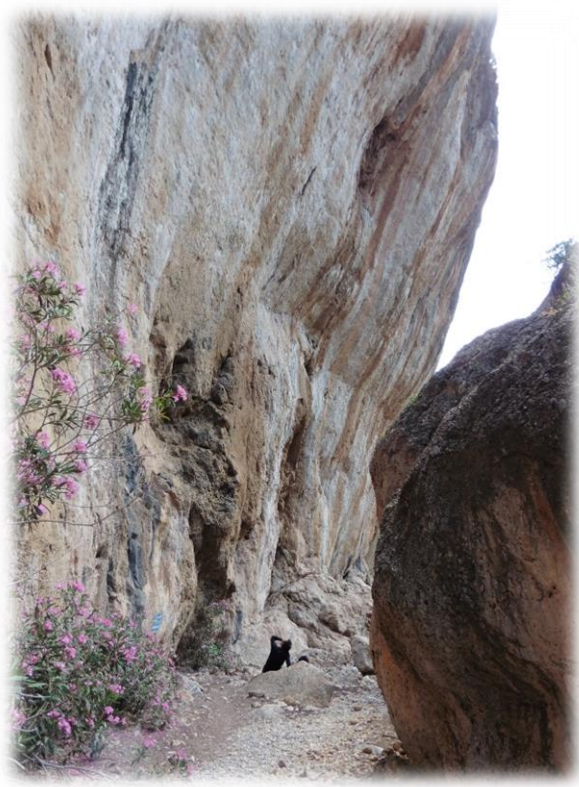
Het is niet dat het vandaag zo hard waait maar deze, door de wind gevormde bomen, zijn zo gegroeid.

We vinden, in de kloof, het restant van een das. De das verblijft overdag in een netwerk van ondergrondse tunnels, dat een burcht wordt genoemd. Burchten worden van generatie op generatie gebruikt en kunnen eeuwenoud worden. De das is een nachtdier en schuifelt met

zijn neus aan de grond in zijn territorium rond, op zoek naar langzaam bewegende prooien en plantaardig voedsel. Hij is daarmee een opportunistische alleseter en geen typisch roofdier, omdat hij niet actief op prooien jaagt.

De oleander is nu zo goed als uitgebloeid. Het is een rijk vertakte, bossige, 2 tot 6 m hoge struik of boom die giftig melksap bevat in alle delen van de plant. De plant heeft geurige

bloemen. Ze heeft roodachtige bruine vruchten met een lengte van 8 tot 10 cm, die bij rijpheid openklappen. De oleander komt voor op stenige gronden, overstroomde oevers en in periodiek droge beekbeddingen. De bladeren zijn het giftigst. 100 gram is voldoende om een paard te doden. Alexander De Grote gebruikte de oleander, op zijn veldtochten, als gifplant. In India en Sri Lanka komen opzettelijke zelfdodingen met oleander nog regelmatig voor.

De kloof van Lissos is maar een van de 3000 kloven en grottenstelsels die Kreta rijk is.

Onze wandeling eindigt aan het pittoreske haventje van Sougia.

Aan de haven van Sougia staan er twee herdenkingskapelletjes van overleden personen. Links is het herdenkingskapelletje van een jonge man die drie jaar geleden in zee is verdronken. Samen met een vriend was hij aan het harpoenvissen en plots zakte de jonge man naar de bodem van de zee en verdronk. De reden van de verdrinking is niet gekend. Rechts is van een visser die 20 jaar geleden is verdronken toen hij bij slecht weer overboord sloeg. De visser kon goed zwemmen maar raakte verstrikt in de netten.

Als ik de sleutel terug breng naar Ririka nodigt zij mij uit om naar de bloemen in haar tuin te komen kijken en uiteraard moet ik op de foto met Ririka. Volgend jaar kom ik terug met een groep van het Zuiderhuis en krijg ik ongetwijfeld terug de sleutel van de kapel. Het grote wantrouwen van weleer is nu geheel omgeslagen in het volste vertrouwen! Ririka is ondertussen al 87 jaar, verhuurt enkele kamertjes, en doet nog alles zelf. Ze kookt zelfs dagelijks voor haar kinderen, doet de was en de plas en onderhoudt haar tuin.

In Sougia staat er nog mortierafweergeschut. Je weet maar nooit?

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan de kerk van Sougia. Deze kerk is steeds gesloten maar Wanda, onze contactpersoon, regelt altijd wel een bezoekje voor onze groep.

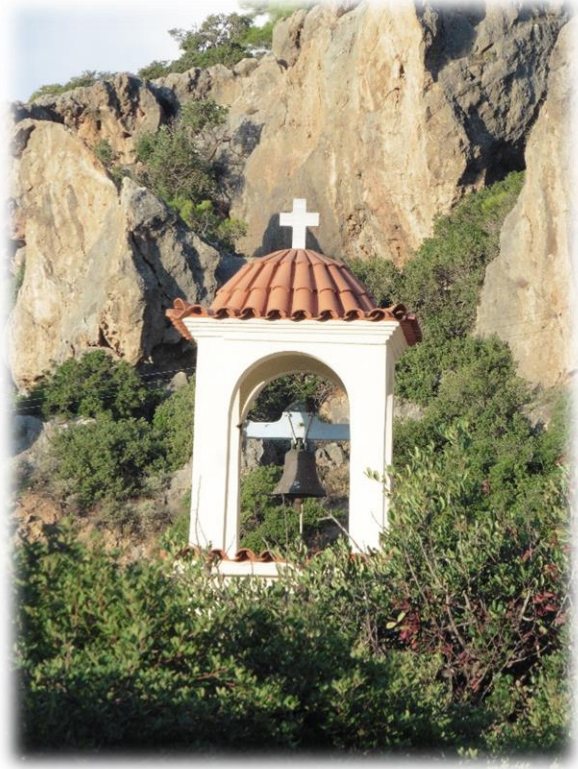
De vloer in de kerk is 2000 jaar oud. De kerk zelf werd meerdere keren herbouwd en werd steeds kleiner en kleiner gemaakt. Maar de vloer is steeds gebleven. De mozaïekvloer is even oud als deze die men gevonden heeft in de oude stad Lissos, maar de vloer in Sougia is beter bewaard gebleven omdat hij steeds afgeschermd is gebleven van de weersinvloeden.

Zoals op de meeste kerkhoven in Kreta worden de overledenen hier ook bovengronds begraven omdat de ondergrond te hard is en het moeilijk is om graven te delven.

Voor de kerk van Sougia staat er een praalgraf. Het is van een piloot, die in Sougia geboren is, en die in het buitenland is gecrasht met zijn vliegtuig in de jaren 50..

In een hoek staat er ook een herdenkingskapelletje ter ere van een non die zich haar ganse leven heeft ingezet voor het onderhoud van de kerk in Sougia. Zoals de meeste herdenkingskapelletjes is ook dit kapelletje uniek en met de hand gemaakt.

Kreta is het grensgebied tussen Europa, Azië en Afrika, een godeneiland. Kreta droeg van oudsher deze titel en heeft hem in zijn hele bewogen geschiedenis weten te behouden, door alle invasies en toeristische overrompelingen heen.

Dinsdag 8 oktober 2019

Soort : Luswandering
Plaats : Polifymos (Sougia)
Afstand : 14 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 6 uur

Vandaag doen we een luswandeling, van in Sougia, naar de Polifimosgrot. Evenals vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, gelegen hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

Af en toe krijgen we wat lichte regen. Uiteindelijk zal het vandaag zowat één uur regenen. Maar we wisten het vooraf en waren er dan ook op voorzien.

Kreta telt ongeveer 600.000 inwoners en is het grootste Griekse eiland. De Kretenzische flora is uitzonderlijk divers, er groeien maar liefst 2.170 verschillende soorten planten en bloemen, waarvan 311 die nergens anders in Griekenland voorkomen en nog eens 57 Aziatische soorten die elders in Europa onbekend zijn.

Kreta is ontstaan door de botsing van twee tektonische platen (de Europese en de Afrikaanse tektonische plaat). Door deze krachten zijn in der loop van miljoenen jaren scheuren ontstaan in de korst. Deze scheuren bevatten veel kalksteen en marmer. Door regenwater, smeltwater en een constante opwaartse druk zijn er kloven en grotten ontstaan op Kreta.

Op Kreta leven niet veel verschillende soorten dieren. Veel dieren, o.a. konijnen, hazen en dassen, zijn zeldzaam geworden door jacht. Hagedissen en gekko's zijn veelvuldig aanwezig op Kreta. Schorpioenen en niet giftige slangen komen ook voor, maar zijn bang voor de mens en worden door toeristen weinig gezien. De steek van de schorpioen is zeer pijnlijk maar niet dodelijk.

Bloemen en planten zijn er in een grote diversiteit op Kreta. Zo kent Kreta ongeveer 25 orchideeën soorten en vele soorten wilde kruiden. In het voorjaar zijn weidevelden begroeid met talloze wilde bloemen wat een bloemenzee van kleuren voortbrengt. Een aantal planten zijn uniek op Kreta zoals, de Diktamo, de Kretenzische iris, het Kretenzische zonneroosje, de Kretenzische pijpbloem en de Kretenzische zwaardlelie.

Er staat een herdenkingskruis op de plaats waar tijdens de Tweede Wereldoorlog een inwoner uit Sougia werd doodgeschoten door de Duitsers omdat men hem aanzag voor een verzetsstrijder.

Met zo'n 300 dagen zon is Kreta naast Cyprus een van de zonnigste en warmste reisdoelen van de Middellandse Zee. Het mediterrane klimaat wordt bepaald door heet droge zomers en koelvochtige winters.

De legende zegt dat de eenogige cycloop Polifimos, als schaapherder in de grot zou hebben gewoond. De held Odysseus komt in een van zijn omzwervingen terecht op het eiland der cyclopen (eenogige reuzen). Hij wordt met 12 van zijn mannen gevangen genomen hier in deze grot. De reus houdt wel van iets anders dan een schapenboutje. Elke avond en ochtend

eet de reus twee mannen op van de groep van de held; daarom bedenkt de held een list. De held voert de reus dronken en op de vraag van de reus hoe de held heet, antwoordt de held "Niemand". Als de reus, versuft van de wijn en het eten, in slaap valt steken de mannen met een brandende, gepunte staak het oog van de reus uit.

Woedend van de pijn wordt de reus wakker. Hij roept om hulp naar de andere cyclopen. Zij komen op het kabaal af en vragen hem wat er gaande is. De reus antwoordt; "Niemand heeft mijn oog uitgestoken en Niemand is ontsnapt. Ik ben op Niemand boos. De cyclopen denken dat Polifimos gek geworden is en vertrekken. De held Odysseus kan ontsnappen met zijn mannen.

Kreta kent een rijke historie. Op het eiland is dit zichtbaar in alle opgravingen die je kunt bezoeken tijdens een vakantie. De eerste tekenen van bewoning dateren uit 6500 v Chr. toen de volkeren uit Klein-Azië zich vestigden op Kreta. Rond 3300 v Chr. vestigde de Minoïsche beschaving zich op Kreta en brachten zeevaarders, landbouwers en handelaren voort. Waarschijnlijk kwam er een einde aan deze beschaving door een verwoestende aardbeving en een vulkaanuitbarsting.

De Minoïsche tijd wordt opgevolgd door de Dorische tijd. Een tijd waar vele oorlogen om Kreta gevoerd zijn. Romeinen, Arabieren, Byzantijnen, Venetiërs en Turken heersten in verschillende perioden op Kreta. In de Romeinse periode werd het eiland weer opgebouwd. Er werden wegen aangelegd, tempels en aquaducten gebouwd. Ook deze periode eindigde door een alles verwoestende aardbeving en een daarop volgende tsunami.

Na de Romeinen namen de Arabieren de heerschappij op het eiland over en heersten ongeveer anderhalve eeuw op het eiland. In de tijd van de kruistochten kreeg Bonifatius van Montferrato de macht op het eiland, maar verkocht Kreta al snel aan de Venetianen. Zij heersten 4 tot 5 eeuwen op het eiland. De Kretenzers kwamen veelvuldig in opstand, maar deze werd met harde hand neergeslagen. Na de val van Constantinopel (1454) kwam er meer rust en leefden de Kretenzers en de Venetianen in vrede naast elkaar. Het eiland kwam in een culturele bloei. Tegenwoordig zijn de Venetiaanse invloeden nog steeds zichtbaar op het eiland.

In 1645 vielen de Turken Kreta binnen en maakte een einde aan de Kretenzische Renaissance. De Turken onderdrukten de Kretenzers en verplichtten hen zich te bekeren tot de islam. De Kretenzers kwamen in opstand en samen met de Grieken en Egyptenaren probeerden zij deze onderdrukking te stoppen.

Een korte tijd was Kreta in handen van Egypte, maar het werd al snel veroverd door de Ottomanen. Na het drama in het Arkadi-klooster in 1866 (alle bewoners pleegden zelfmoord toen de Turken het klooster wilden veroveren) werd het verzet tegen de Turken sterker. In 1879 dwongen Frankrijk, Engeland, Rusland en Italië de Ottomanen het verdrag van Chalepa te ondertekenen wat inhield dat Kreta meer vrijheid kreeg en Grieks een officiële taal werd.

Echter was de reactie van de Ottomanen niet zachtzinnig en werden dorpen verwoest en Kretenzers vermoord.

In 1913 werd Kreta opgenomen in het koninkrijk Griekenland. In de grote Wereldoorlogen vochten de Kretenzers voor Griekenland en werden de Duitsers verdrongen van Kreta. Kreta is momenteel een van de meest welvarende delen van Griekenland, mede door het toerisme.

Op Kreta is de bevolking overwegend Grieks Orthodox. Daar hechten de bewoners ook een grote waarde aan. Ook zijn de Kretenzers trots op hun Griekse taal. Dus als je naar Kreta op vakantie gaat, doe je de Kretenzers eer aan door een paar woordjes Grieks te spreken.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koutogerako, heeft met zijn leger van 1526 tot 1528, gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

Ook hier een herdenkingskapelletje voor een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd doodgeschoten op verdenking van samenzwering.

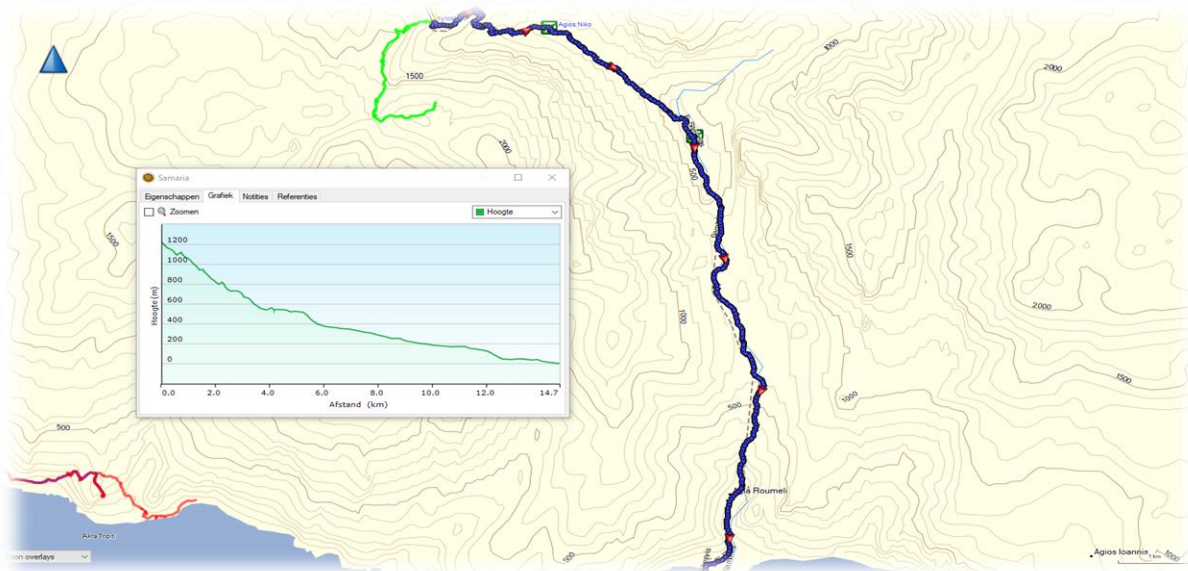
Na onze wandeling gaan we wat drinken in de bar "Polifimos".

Kreta is een eiland in de Middellandse Zee maar de zee tussen Kreta en Noord Afrika noemt men de Libische Zee.

Woensdag 9 oktober 2019

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Samaria kloof
Afstand : 16 km
Stijgen : 100 m
Dalen : 1250 m
Duur : 7 uur

De taxi's brengen ons naar Omalos, naar de ingang van de Samaria-kloof. Onderweg komen we in de wolken/mist. We houden even halt op een plaats waar de geiten de rijbaan hebben ingenomen.

Van in de Samariakloof heb je zicht op de berg Gingilos (2080 m). Van de bijna 40 tweeduizenders van de Lefka Ori (witte bergen) wordt de Gingilos wegens het fantastische uitzicht , vanop de top, het meest bezocht.

De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. Op sommige plaatsen zijn de wanden meer dan 500 m hoog.

Elke ochtend om 06.00 uur beslist de overheid of ze al dan niet de kloof zullen openstellen voor het publiek. Bij het minste vermoeden dat er een onweer kan plaatsvinden blijft de kloof